

СВІТОВА ПСИХОЛОГІЧНА ВІЙНА

як передвісник розпаду РФ – останньої «Імперії зла»

Виступаючи перед Національною асоціацією євангелістів США у Флориді 8 березня 1983 року, президент США Рональд Рейган слушно назвав СРСР «Імперією зла» (Evil empire), а також «центром Зла в сучасному світі» і оголосив своїм головним завданням боротьбу з ним. У своїй промові він говорив про стосунки США і СРСР на тлі гонки ядерних озброєнь.

Ця промова стала одним із найбільш знаменитих виступів американського візаві Брежнєва і Андропова і актуальна, як ніколи, сьогодні (цитую):

"Багато років тому, я почув вислів одного молодого батька в Каліфорнії: "Я краще побачу, що мої маленькі дівчатка помруть зараз, все ще вірячи в Бога, ніж вони будуть рости при комунізмі і помруть колись пізніше, більше не вірячи в Бога.

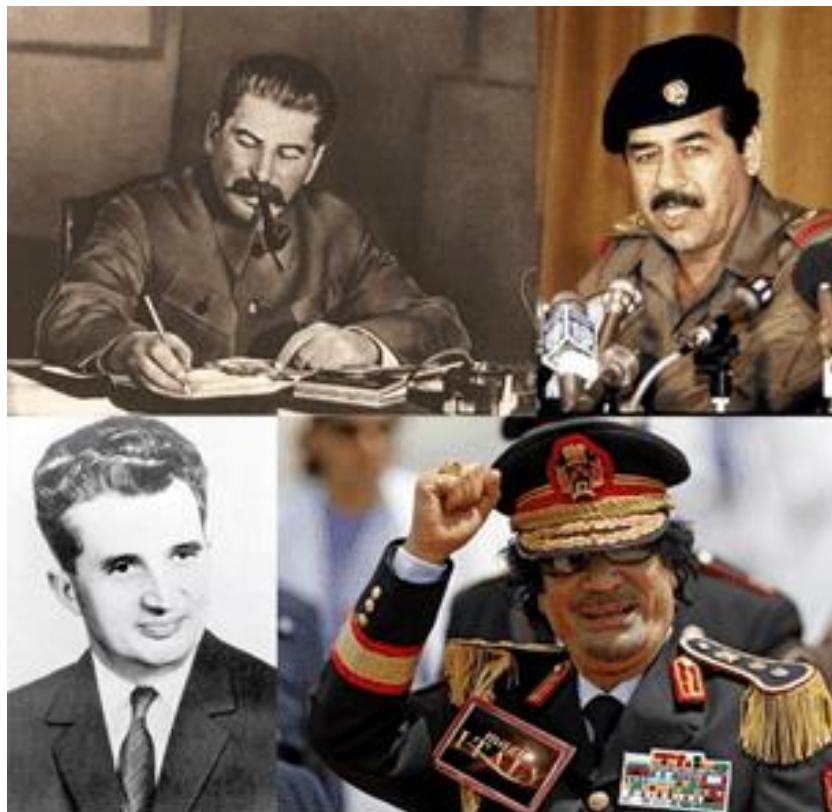
...Дозвольте нам помолитися за спасіння всіх тих, хто живе в тій тоталітарній темряві. Просіть, щоб вони виявили радість милосердного Бога. Але поки вони проповідують всемогутність держави і його перевагу над особистістю, поки вони вірують у своє майбутнє панування над всіма народами землі, вони - центр зла в сучасному світі.

Найстрашніше зло відбувається навіть не в концентраційних трудових таборах, де ми бачимо кінцевий результат цього зла.

Зло задумують і наказують виконувати в чистих теплих кабінетах з гарним освітленням і килимовими доріжками тихі люди в білих комірцях, зі стриженими нігтями і гладенько виголеними щоками, яким не потрібно підвищувати голос.

Але через те, що ці тихі люди не підвищують голос, через те, що вони - як і диктатори до них - зрештою вимагають лише окремої території, комусь здається, що нам варто прийняти їх такими, які вони є.

...У ваших обговореннях щодо обмеження ядерних озброєнь остерігайтеся спокуси гордині - спокуси поставити себе вище того, що відбувається, маркувати обидві сторони однаково помилково, ігнорувати факти історії і агресивних імпульсів Імперії зла, спокуси називати гонку озброєнь гігантським непорозумінням і таким чином уникати боротьби між Правдою і Брехнею, Добром і Злом".

Диктатори Сталін, Хусейн, Чаушеску, Каддафі, доля яких однакова – страшна смерть. Вони зачекалися Путіна і Лукашенка

Смерть і відродження «антихристом» «Імперії зла»

Через вісім років після промови Рейгана СРСР «поховали на смітнику історії», а «Зло» потрапило в «реанімацію» КДБ-ФСБ Росії і чекало на нового господаря-диктатора. правонаступницею «померлого» проголосила себе Російська Федерація. Через дев'ять років появився той, хто реанімував «Зло» і віродив російську імперію як «центр Зла в сучасному світі», заявивши, що «розпад СРСР є найбільшою геополітичною катастрофою століття».

Цією особою виявилось справжнє «пекельне створіння» («исчадье ада»): «божевільний з ядерною кнопкою», «вбивця», «бандит», «м'ясник», «головоріз» «антихрист», «сатана», новий «Каїн», «карлик з чорною душею» по імені Володимир, про пришествя якого задовго попереджали пророки.

Пригадую власне знайомство з Путіним наприкінці 1990 року в кабінеті голови Ленінградської міської ради народних депутатів Анатолія Собчака, у якого він був радником. Маленький на зріст, сором'язливий, у пом'ятому обвислому піджаку і – скляні, риб'ячі очі, від яких віяв могильний холод. Дивлячись декілька секунд у вічі Путіну, я бачив у них темряву прірви його душі. Згадалася тоді і тибетська мудрість: «Очі — дзеркало душі».

Згодом, коли Путін уже вдруге став президентом Росії, прочитав пророцтва болгарської Ванги, де вона, ще за часів Микити Хрущова, передбачила, що Росією буде правити «карлик з чорною душею на ім'я Володимир», який «розв'яже війну з Україною і що його чекає трагічний кінець...».

В інтерв'ю журналу «New Yorker» віце-президент США Джозеф Байден розповів про свій візит до Путіна в 2011 році, який на той час був прем'єр-міністром Росії. «Я сказав йому: «Пане прем'єр-міністре, я дивлюся вам в очі і мені здається, що у вас немає душі». Він поглянув на мене, посміхнувся і відповів: «Ми з вами розуміємо один одного», — зазначив Байден. Ставши президентом США, Байден назвав Путіна «вбивцею».

У січні 2018 року єпископ РПЦ Євтіхій (Курочкін) публічно закликав православних мирян Росії не голосувати за Путіна на президентських виборах 18 березня: назвав його «темрявою» і звинуватив в «антихристиянстві», безвідповідальності і блюзнірстві за слова Путіна про схожість мумії Леніна в мавзолеї з мощами святих на Афоні.

Коментуючи свою заяву, Євтіхій навів цитату із Нагірної проповіді Ісуса Христа: «А коли твоє око лихе, все тіло твоє буде в темряві. Коли ж те світло, що в тобі темрява, то темрява — якою ж великою буде!».

Російська православна церква, очолювана патріархом Кирилом (агент КДБ СРСР під псевдонімом «Михайлов»), яка є «пристанищем демонів» і «служителькою антихристу» оголосила Україні «священну війну», а окупацію частини території України назвала «Хрестовим походом православ'я» і благословила Путіна на воєнну агресію проти України і війну в Сирії.

Сенатор США Джон Маккейн у грудні 2016 року заявив: «Володимир Путін – бандит, убивця й агент КДБ. Давайте називати Путіна тим, ким

він є». З Путіним потрібно говорити саме з позиції сили, як це робив президент Рональд Рейган, — наголосив Маккейн.

У лютому 2017 року, виступаючи в Сенаті, Джон Маккейн заявив: «...Усі знають, що Путін є вбивцею. Він м'ясник і головоріз». Під час промови Маккейн перерахував загиблих політичних опонентів Путіна і журналістів, у вбивстві яких обґрунтовано підозрюють президента Росії.

Колишній віце-прем'єр міністр РФ Михайло Полторанін прямо звинуватив Путіна в організації вбивства 3 липня 1998 року голови Всеросійського руху на підтримку армії, депутата Державної Думи генерала Льва Рохліна, який готував усунення Єльцина з поста президента Росії. Після вбивства Путін у «пожежному порядку» був призначений директором ФСБ РФ і визначений наступником Єльцина.

У вересні 2014 року Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет заявив: *«Серед правителів світу цього, які за фактом хрещення належать до Православної церкви, виявився справжній новий Каїн — не по імені, але по справах — Путін. Справи ці свідчать, що цей правитель, як і перший в історії братовбивця Каїн, підпав під дію Сатани. Путін говорить відверту і явну неправду: організовуючи та засилаючи в нашу державу вбивць-найманців — каже про «внутрішній конфлікт», до якого він нібито не причетний; направляючи в Україну підлеглі йому війська — всюди публічно заявляє, що цих військ немає. Путін називає себе братом для українського народу, але насправді він за ділами своїми істинно став новим Каїном, проливаючи братню кров та брехнею обплутуючи весь світ. У Путіна, як в Іуди Іскаріота, ввійшов Сатана, але кінець сили його — близький».*

У березні 2009 року Путін відвідав православну гімназію у Тольятті і передав їй у дар Іверську ікону Божої Матері XVIII століття. Передаючи ікону, Путін перехрестився лівою рукою. Цензура телевізійного каналу ФСБ «Звезда» не помітила це і пропустила сюжет в ефір. Російські спеціалісти у сфері теології і Богослов'я відзначають, що хрещення лівою рукою є ознакою сатанізму, яка в Путіна проявилася на підсвідомому рівні.

Доречно пригадати, що майже двісті років тому один із найшанованіших у православ'ї святих, Преподобний і Богоносний Серафим Саровський Чудотворець своїм пророцтвом попереджав Росію: *«Серед слов'ян російських народиться істинний Антихрист — Бісолюд, син блудниці. Антихрист народиться у Росії, між Петербургом і Москвою, в середині XX століття. Коли прийде антихрист, йому на землі скрізь доступ буде... Але Київська церква*

захистить вас, і істинному православ'ю нічого не зможе зробити Антихрист».

Богослови, серед яких є і афонські монахи, виявили понад десять ознак і пророцтв, які вказують, що Путін є антихристом.

Детальніше про пророцтва, психологічний портрет і психотип Путіна, його справжніх батьків і що він дійсно «син блудниці» читайте у моїй публікації «Ворога треба знати в обличчя. Хто він, Путін» («Український репортер», 15.01.2020).

<https://ukrreporter.com.ua/politic/bozhevilnyi-z-yadernoyu-knopkoyu-i-dyyavol-v-ryasi-kym-naspravdi-ye-putin.html>

Після обрання Путіна втретє президентом Росії колишній президент СРСР Михайло Горбачов відзначив такі його риси характеру: «мстивість, злопам'ятство, образливість», що, на думку Горбачова, є недопустимо для політика, який має такий високий пост. Шведське прислів'я говорить: «Коли Бог хоче покарати народ, то відбирає розум у короля».

Життя «антихриста» Путіна не вічне...

Це може чекати Путіна. «Російський бунт – безглуздий і нещадний» (О. Пушкін).

«Історія нас нічому не вчить»

Жителі планети Земля, сподіваюся, добре знають історію Першої світової війни, яка в основному відбувалася в Європі з 28 липня 1914 до 11 листопада 1918 року. В ній взяли участь 38 держав із населенням півтора мільярда мешканців. У той час вона була відома, як Велика війна (англ. The Great War, фр. La Grande guerre) або *«Війна, щоб завершити усі війни»*, вона призвела до мобілізації понад 70 мільйонів військовослужбовців, у тому числі 60 мільйонів європейців, що зробило її однією з найбільших і найсмертоносніших воєн в історії. За оцінками істориків у ній загинуло 8,5 мільйонів військових і 13 мільйонів цивільного населення. Низка геноцидів, які були результатом війни та пов'язана з нею пандемія іспанського грипу («іспанка»), яка тривала січня 1918 року по грудень 1920 року забрала життя у всьому світі від 20 до 50 млн, а за деякими даними до 100 млн осіб.

Попри суттєві відмінності, пандемія «іспанки» є дуже подібною до нинішньої ситуації з Covid-19.

Не важко спрогнозувати, які будуть наслідки від пандемії «коронавірусу» у випадку війни в Європі, яку може розв'язати «божевільний з ядерною кнопкою» заради задоволення свої амбіцій. На сьогодні (09.02.2022) від «коронавірусу» уже померло майже 6 млн і хворіє більше 74 млн осіб.

Війна стала вирішальним впливом на історію першої половини XX століття. Розпалися Австро-Угорська, Німецька, Османська й Російська імперії.

В 1917 році в результаті «жовтневого перевороту» євреї-більшовики захопили владу в Росії і в 1922 році силою червоного терору (мільйони жертв) створили комуно-більшовицьку імперію з тоталітарним каральним режимом — СРСР на чолі зі Сталіним (організатором масових репресій, депортацій цілих народів, Голодомору-геноциду українців).

Після завершення війни Майстри Далекого Сходу вивели формулу порятунку земної цивілізації і недопущення другої подібної війни.

«Сьогодні уже не тисячі, а мільйони кажуть: «Ні війні!». Людство усвідомило той факт, що ще одна велика битва буде рівнозначна його повному знищенню, і досить багато людей стверджують, що краще нехай зникне правитель і цілий народ, який оголосив війну, але цивілізація уціліє», - наголошують вчення Майстрів.

Людство не прислухалося до цих порад і отримало Другу світову війну, яку, через 31 рік по завершенню Першої, розпочали нацистська Німеччина на чолі з Гітлером і комуно-більшовицький режим Радянського Союзу на чолі зі Сталіним (обидва психопати) на підставі таємного Протоколу до Договору про ненапад між Німеччиною і СРСР, відомий як Пакт Молотова - Ріббентропа, підписаного ними 23 серпня 1939 року в Москві.

Через тиждень після підписання договору Гітлер 1 вересня 1939 року віддав наказ про напад на Польщу, окупувавши її західну частину. Для створення приводу для нападу на Польщу ввечері 31 серпня спецгрупа СС перевдягнена у польську форму інсценувала напад Польщі на німецьку радіостанцію в місті Глайвіце (операція «Консерви»).

17 вересня Сталін ввів війська у східну частину міжвоєнної Польщі, яка була поділена по річках Вісла і Сян. 22 вересня 1939 року у Бресті відбувся спільний військовий парад перемоги над Польщею Вермахту і Червоної армії, який приймали генерал Гайнц Гудеріан та комбриг Семен Кривошеїн.

Спільний парад Вермахту і Червоної армії у Бресті 22 вересня 1939 року після вторгнення на територію Польщі військ Німеччини та СРСР. На трибуні (зліва направо): генерал-лейтенант Моріц фон Вікторин, генерал танкових військ Гейнц Гудеріан і радянський комбриг Семен Кривошеїн

Війна тривала шість років (з 1 вересня 1939 по 2 вересня 1945 рік). В ній взяли участь 62 країни світу із 74, які існували на той момент (80% населення Земної кулі). Бойові дії велися на території Європи, Азії, Африки і у водах всіх океанів. У кінці війни (6 і 9 серпня 1945 року) США вперше застосували ядерну зброю, скинувши атомні бомби на японські міста Хіросіму і Нагасакі, які забрали близько 200 000 життів.

На Другу світову війну було мобілізовано майже 128 мільйонів солдат, з яких майже 25 мільйонів загинули, понад 37 мільйонів були поранені і 29 мільйонів потрапили в полон. Втрати мирних жителів – майже 47 мільйонів. Всього війна забрала близько 72 мільйонів людських життів, з них **10 мільйонів – українців** (чверть усього тогочасного населення України).

Учасники і очевидці цієї планетарної бійни до цього часу пам'ятають всі її жахи і нелюдські страждання.

«Холодна війна»

Моє покоління, яке служило у Збройних силах СРСР, добре знають, що таке «холодна війна», яка розпочалася після закінчення Другої світової війни.

Це була глобальна геополітична, економічна, ідеологічна, інформаційна конфронтація (з проведенням таємних розвідувальних і диверсійних спецоперацій в різних країнах світу) між Радянським

Союзом і його союзниками по «Варшавському договору» і соціалістичному табору з одного боку та США, країн Західної Європи, країн-членів НАТО та їхніх союзників з іншого, що тривала до початку 1990-х років і призвела до розпаду СРСР та перенесла в сучасне протистояння між путінським фашистським режимом РФ та США і Заходом.

Термін «холодна війна» вперше використав кастильський принц Хуан Мануель у XIV ст. Він зазначав, що «гарячі» і «холодні» війни відрізняються тим, як вони закінчуються. «Гарячі війни» закінчуються загибеллю держав або миром, а «холодні війни» не приносять ні миру, ні честі тим, хто їх розв'язав.

Для опису протистояння Сполучених Штатів і Радянського Союзу термін «холодна війна» вперше застосував Джордж Орвелл у статті «Ви й атомна бомба», що з'явилася на світ 19 жовтня 1945 році в Tribune.

На думку політичних і військових експертів, «холодна війна» стала третьою й останньою у XX ст. світовою війною. З одного боку, вона мала ознаки справжньої світової війни, яка закінчилася перерозподілом світу на користь переможців і повним крахом держав, що програли. Однак, з іншого боку, це була незвичайна, нетрадиційна війна, яка здійснювалася переважно в ідеологічній, політичній, економічній і технологічній сферах із використанням безпрецедентно жорстких невійськових і нетрадиційних засобів. Застосування цих засобів значною мірою визначило характер, форми і масштаб глобального протиборства, які, так само як і наслідки протистояння, далеко не в усьому вписувалися у параметри «звичайної» світової війни...

Головними рушійними чинниками політики обох наддержав у другій половині 40-х—80-х рр. були взаємний страх і занепокоєння власною безпекою. Таким чином, головна ознака «холодної війни» — це конфронтація у світовій політиці. Іншими ознаками були: ревізія угоджених під час Другої світової війни рішень; формування військово-політичних блоків навколо двох великих держав; перегони озброєнь, у тому числі ракетно-ядерних; воєнно-силове мислення в зовнішній політиці; формування «образу ворога» засобами масової інформації. Оскільки обидві сторони уникали відкритого конфлікту, «холодна війна» велася в царині міжнародної політики та ідеології, економічного змагання, політичних і військових загроз, розвідки та підривної діяльності.

Історія холодної війни між США і СРСР має свої певні етапи і умовні назви. Наприклад, криза і ескалація (1953-1962): «ядерні перегони» і доктрина Даллеса. Конфронтація через розрядку (1962-1979): боротьба за сфери впливу. «Друга холодна війна» (1979-

1985): перегони озброєння. «Потепління» і кінець протистояння (1985-1991): розпад СРСР і перемога США.

Детально про історію холодної війни можна прочитати тут:

(<https://uk.wikipedia.org/wiki/>).

«Карибська криза»

Детальніше зупинюся на самій гарячій конфронтації між США і Радянським Союзом (увійшла в історію як «Карибська криза»), яка могла закінчитися ядерною війною. Вона сьогодні дуже схожа на протистояння між Росією з одного боку і Україною та її партнерами (США, Канада, Велика Британія, Польща, країни Балтії, Туреччина з іншого боку — «Карибська криза»:2. Ситуація, яка виникла, на думку експертів, може призвести до повномасштабного вторгнення регулярних російських військ в Україну, повну її окупацію або окупації 2/3 території країни і початком війни в Європі.

Карибська криза — надзвичайно напружене протистояння між СРСР і США внаслідок таємного розміщення Радянським Союзом ядерних ракет на Кубі у жовтні 1962 року. Вперше в історії людства обидві наддержави наблизилися до прямого військового протистояння і безпосередньої загрози початку ядерної війни, яка могла бути останньою в історії земної цивілізації.

Ця подія стала найвищою точкою холодної війни, яка досягла свідомості світової, насамперед західної, громадськості. На Кубі події звуться «Жовтневою кризою» (ісп. Crisis de Octubre), у США поширена назва «Кубинська ракетна криза» (англ. Cuban missile crisis).

Народи США і Західної Європи перебували в стані страху і паніки. Тисячі людей отримали психологічні і психічні розлади здоров'я, сотні покінчили життя самогубством. У радянських ЗМІ реальна загроза початку війни та роль в цьому СРСР всіляко замовчувалася, тому панічних настроїв у населення не було.

1962 року уряд Куби звернувся до Радянського Союзу з проханням надати їй військову допомогу, щоб захиститися від спроб США («Операція у затоці Свиней») скинути уряд Фіделя Кастро. Лідер СРСР Микита Хрущов погодився надати цю допомогу. Він разом із керівництвом Радянського Союзу дійшов висновку, що найефективнішим способом захисту буде розміщення там ядерної зброї. Причиною такого рішення було й те, що навколо СРСР — у Туреччині й Італії — Сполучені Штати розмістили ракети з ядерними боєголовками, які могли досягати об'єктів на території СРСР за 5-10 хвилин. Радянські ж міжконтинентальні ракети території США — за 25

хвилин. Тому радянське керівництво не могло не скористатися нагодою змінити ситуацію на свою користь.

Операція з перебазування на Кубу військовослужбовців, техніки, ядерного озброєння отримала назву «Анадир». Так називається місто на півночі Росії. Щоб збити з пантелику американців і їхніх союзників, було оголошено про військове навчання на Півночі. Удень у військових частинах вантажили лижі, зимовий одяг тощо. Щоб приховати проведення зовсім іншої операції, усіх переодягли в цивільний одяг, заборонили звертатися по-військовому. Транспортували солдатів і зброю в трюмах цивільних кораблів, на які задля маскуванню було навантажено сільськогосподарську техніку. Ніхто не знав, куди вони плывуть, навіть капітани суден, яким було дано наказ відкрити секретні пакети лише в певному квадраті.

Радіус покриття ракет, які були розміщені на Кубі

На Кубі було розгорнуто всю наявну зброю, включно з ядерною. У відповідь президент США Джон Кеннеді оголосив морську блокаду острова Куби, яка передбачала обшук всіх кораблів, що прямували на острів, з метою недопущення туди радянських військ і зброї. Війська НАТО і країн Варшавського договору були переведені в стан постійної бойової готовності. Таким чином світ підійшов до межі початку нової світової війни з застосуванням ядерної зброї.

24 жовтня 1962 р. п'ять радянських кораблів підійшли впритул до зони блокади і зупинились. Лідери США і СРСР Джон Кеннеді та Микита Хрущов в останню мить (за три години до можливого удару

США по Кубі) змогли домовитися. Домовленість полягала у взаємних поступках обох країн:

- СРСР забирають ракети з Куби і допускають туди інспекторів ООН.
- США демонтують у піврічний термін свої ракети в Туреччині і **не роблять спроб перевороту на Кубі** (Росія вимагає від США і НАТО гарантій не приймати Україну і Грузію у члени НАТО).

Після цих подій між Білим домом і Кремлем працює постійна гаряча лінія.

5 серпня 1963 року було підписано Договір про заборону випробувань атомної зброї в атмосфері, космічному просторі і під водою. До 10 жовтня до цієї угоди приєдналися понад сто держав. Однак гонитва озброєнь реально не припинилась і знайшла своє продовження у В'єтнамській війні.

Карибська криза стала приводом до укладання 14 лютого 1967 року Договору про заборону ядерної зброї в Латинській Америці та Карибському басейні.

Вважається, що одним з факторів мирного закінчення кризи було те, що Кеннеді був в захопленні від тогочасного бестселера Барбари Такман «Серпневі гармати» про події початку Першої світової війни. Він заохочував членів свого кабінету прочитати дану книгу та хотів щоб її прочитав кожен офіцер в армії. Секретар армії розіслав копії книги у кожному американську військову базу у світі.

Але Путін не Кеннеді, книжок по історії він не читає. Тому і несе різну нісенітницю, на зразок, що «Ленін створив Україну — країну якої раніше ніколи не існувало і засунув туди історичні території Росії», що «українці, білоруси і росіяни (які є фіно-угрськими, марійськими, вепськими, мордвінськими народностями) це один братній, кровний народ», що Росія перемогла б у Другій світовій війні і без України і т. д.

«Карибська криза:2» — «Світова психологічна війна»

Світову психологічну війну можна визначити як планомірне використання державами-противниками та їх установами засобів і заходів ідеологічної дезорієнтації (деморалізації) та розкладання свідомості людей і груп людей, зниження їхньої ідейної, політичної, духовної та морально-психічної стійкості, спонукання до негативних дій або бездіяльності населення та особового складу армій інших держав як у воєнний, так і в мирний час, з метою схилення населення і армії до припинення супротиву.

Вперше термін «психологічна війна» використав доктор М. Кампанео у своїй книжці «Досвід військової психології», що вийшла друком в 1904 році у Бухаресті.

Надалі це поняття вживали майор А. Блау у своїй книзі «Ведення війни духу» (Потсдам, 1937), військовий психолог Зимонайт («Військова психологія. Короткий огляд проблем і практичних висновків», Берлін, 1943). Фараго («Психологічна війна в Німеччині», Нью-Йорк, 1943), у книжці «Посібник з ведення психологічної війни», виданої 1955 р. Вільямом Доґертом та Морисом Яноцем тощо.

В останні десятиріччя є популярною книжка колишнього американського розвідника Пола Лайнбарджера «Психологічна війна», яка була видана у США в середині минулого століття (*рекомендую її прочитати!*).

Перший досвід психологічної війни американці отримали у Другій світовій війні. До 1945 року ці дії мали допоміжний характер, а потім, у роки «Холодної війни», набули самостійного характеру як «психологічна сфера» зовнішньої політики.

1948 року була ухвалена «Директива СНБ 10/2», яка зобов'язала ЦРУ провадити психологічну війну. Вона діє і сьогодні.

Згідно з цією директивою, основними таємними операціями є: пропаганда, економічна війна, превентивні прямі дії (саботаж, допомога підпільному руху та екстремістським групам).

У нацистській Німеччині вживався термін «психологічне шкідництво», основними завданнями якого були: розкол ворожої держави, викликання незадоволення серед населення ворожої держави політикою власного уряду, ізоляція ворожої держави від її союзників, різних перешкод в її підготовці до війни, створення опозиції (*подібне по відношенню України робить Путін!*).

Для реалізації цих завдань у гітлерівській Німеччині використовували такі основні методи психологічного шкідництва: підривна агітація, плітки, підкуп, шантаж тощо. Цією роботою керував Бом, котрий очолював спеціальну організацію «Ауслендерорганізаційон» («Ausianderorganisation»), яка налічувала 548 груп у 45 державах (25 000 пропагандистів і 2 500 спеціальних співробітників). Тільки в 1937 році ця організація на реалізацію подібних завдань витратила 100 млн. доларів.

Основними напрямками діяльності «Ausianderorganisation» були: здійснення психологічного шкідництва, вивчення психології супротивника, роздроблення рекомендацій для здійснення психологічних диверсій.

У Радянському Союзі в значенні «психологічна війна» («психологічні операції») використовувався термін «спецпропаганда».

Сьогодні політика «психологічної війни» є окремим напрямком діяльності більшості країн. Наприклад, в 1948 році Конгрес США ухвалив закон Сміта-Мукда, який надав уряду право створювати служби пропаганди для втручання у справи інших країн. Відповідно цього закону був створений апарат психологічної війни, до якого увійшли: Держдепартамент, Пентагон, Управління міжнародного розвитку, ряд інформаційних агенцій, різні недержавні організації.

У Міністерстві оборони США термін «психологічна війна» означає *«планове використання пропаганди та інших психологічних дій, що мають за основну мету вплив на думки, емоції, стосунки, і поведінку ворожих іноземних груп, таким чином, щоб підтримувати досягнення національних завдань»*.

Попри те що в США настанова FM-33-5 «Ведення операцій психологічної війни» діяла з серпня 1949 року, засоби ведення психологічної війни набули особливої актуальності під час війни в Кореї (1950-1953), коли за перші півтора року із ЗС США дезертирували 47 тисяч чоловік.

У Росії здійсненням психологічних воєн займаються Ситуативний центр (спеціальних психологічних та інформаційних операцій, диверсій, воєн) ФСБ і Спеціальні війська інформаційних операцій МО РФ (про існування яких заявив сам міністр оборони Шойгу).

На відміну від психологічних операцій, котрі окрім локального характеру також вирізняються можливістю застосування і щодо власного населення, термін психологічна війна, як правило, застосовують на означення сукупності операцій супроти іншої країни під час військових конфліктів чи економічних воєн. Оскільки психологічна війна ведеться за допомогою інформації, то розглядається як вид інформаційної війни. Частина фахівців поєднує ці явища термінологією «інформаційно-психологічна війна».

Під час тривалих військових конфліктів та бойових дій, на відміну від прямих чи санітарних втрат, може призвести до психогенних втрат особового складу.

Характерними рисами сучасної психологічної війни є:

- *глобальність* — вплив на всі сфери життєдіяльності супротивника, нейтральних держав, союзників, свого населення і збройних сил;
- *тотальність* — проникання в усі сфери життя: в дипломатію, економіку, культуру, суспільні стосунки, соціально-психологічну тощо;
- *технізація* — широке використання досягнень науки й техніки, особливо цифрового телебачення і інтернету (сьогодні у

фейсбуці знаходить понад 3 мільярди осіб) як для опрацювання змісту, методів і прийомів психологічної війни, так і форм та способів їх реалізації;

- *організованість* — створення різноманітних органів психологічної війни та чітка координація їхніх зусиль і напрямів діяльності (у всіх розвинених країнах вони об'єднані в єдину державну структуру).

В термінологічному словнику армії США (1950) дається таке визначення психологічної війни: *«Психологічна війна - це планомірне використання державою в період війни або надзвичайного стану засобів пропаганди з метою впливу на думки, емоції, позиції та поведінку організованих ворожих, нейтральних і дружніх груп таким чином, щоб сприяти досягненню своєї національної політики та визначених цілей»*. Загальновійськовий термінологічний словник (1964) психологічну війну не обмежує тільки періодом війни, тобто вона стає постійною функцією держави.

Об'єктами психологічної війни є:

- дружні, нейтральні та ворожі держави («Порадник з ведення психологічної війти», 1971 р.);
- армії і населення цих держав.

Характер психологічних операцій:

- *наступальні* — посіяти у супротивника сумніви у правоті власних дій;
- *оборонні* — зміцнення власного морального духу у випадку потрапляння в полон і нейтралізація дій супротивника.

Засоби психологічної війни: пропаганда, дезінформація, дипломатичні маневри, провокації, саботаж, терор, поширення пліток, створення паніки, випуск фальшивих грошей, документів тощо.

Цілі психологічної війни: вплив на почуття, волю, емоції, свідомість і підсвідомість, мотиваційну сферу з метою деморалізації супротивника, підриву його власних поглядів, ціннісних орієнтацій, переконань і нав'язування йому своїх ідей.

Основними завданнями психологічної війни, згідно з відомчими нормативними актами Ситуативного центру спеціальних психологічних операцій і воєн ФСБ і військ інформаційних операцій ЗС Росії та спецслужб США (порадник FM-33-5 від 1955 р.), як і інших ведучих країн світу є:

- схилити солдатів супротивника до симуляції, дезертирства і здачі в полон;
- посіяти ворожнечу між групами військ і населенням супротивника та нацькувати їх одне на одного;
- розпалити у солдатів недовіру до командування та уряду;
- пробудити у солдатів сумнів у правоті війни, підірвати віру в перемогу;
- підтримати діяльність підривних і диверсійних груп на території супротивника.

Україна сьогодні — центр глобальної геополітики

Військові, дипломатичні, політичні та інформаційні події, які почали швидкими темпами розвиватися з листопада минулого року навколо України і масово поширюватися закордонними і вітчизняними ЗМІ, з посиленням на розвіддані США, Великої Британії та інших країн про реальну загрозу вторгнення Росії в Україну я визначив терміном як **«Світова психологічна війна»**.

Вона була спровокована (розв'язана) «кривавим кремлівським карликом» Путіним, у зв'язку з концентрацією на кордоні України понад сто тисяч російських військових, бронетехніки, артилерії, боєприпасів, розгортання польових шпиталів.

У світове психологічне протистояння втягнуті США, Канада, Велика Британія, Польща, Туреччина, Німеччина, Франція, країни Балтії, НАТО, ЄС, в певній мірі Китай та Ізраїль і ведучі світові ЗМІ. З часів закінчення холодної війни, агресії Росії проти Грузії, Сирії, окупації Криму і частини Донбасу не було такої напруженої міжнародної політичної активності провідних країн Великої двадцятки (G-20), як сьогодні.

Офіційні візити лідерів цих країн, міністрів, керівників розвідувальних служб, постійні телефонні розмови і відео-конференції між ними, висунення ультиматумів і погрози застосування «пекельних» санкцій, небачене постачання оборонної зброї, воєнної техніки, боєприпасів Україні одними країнами і заборона цих поставок іншими.

Україна перетворилася в епіцентр глобальної геополітики, де буде вирішуватися не лише її майбутнє, а й майбутнє всієї цивілізації та перерозподіл сфер політичного і економічного впливу, про що я попереджав ще в 2017 році.

На жаль, військово-політичне керівництво країні на чолі з Зеленським підігрує у цій війні «божевільному з ядерною кнопкою» Путіну.

Про те, що Зеленський буде маріонеткою, знаряддям в руках чекіста Путіна, очолювана мною група офіцерів і генералів попереджала

Нагадаю: «Для Кремля "ZE" не так важливий як президент України, а, в першу чергу, як знаряддя (бікфордів шнур або капсуль-детонатор), щоб спровокувати в Україні: міжетнічне або міжконфесійне протистояння, дестабілізувати політичну або соціальну ситуацію, що може призвести до громадянського протистояння, яке переросте в громадянський надлом, а далі – в громадянську війну...

Повний текст звернення з аудіо + фото і скорочений, газетний варіант:
<http://www.officers.org.ua/?p=5468>
<https://umoloda.kyiv.ua/number/0/2006/132587>

Тепер Зеленський хоче бути не кіношним, а справжнім імператором. Планує стати президентом на другий строк, хоча неодноразово публічно запевняв, що йде лише один термін. Брехати для нього – як дихати.

Коротко нагадаю як, на мою думку, почалося це міжнародне психологічне протистояння, назване мною «Світовою психологічною війною».

На початку листопада минулого року ряд американських видань (з посиланням на дані розвідки США) оприлюднили матеріали про те, що Росія готує військовий напад на Україну. Згодом до них приєдналися європейські ЗМІ. У відповідь МО України та РНБО заперечили інформацію про збільшення військ РФ на кордоні з Україною.

США заявили, що у разі ескалації конфлікту запровадять нові санкції проти російської економіки та закликали до врегулювання ситуації. Росія відкинула звинувачення на свою адресу та стверджує, що не планує збройної агресії і вторгнення в Україну.

21 листопада начальник ГУР МО України Кирило Буданов зазначив, що Росія сконцентрувала біля кордонів з Україною понад 92 тисячі військовослужбовців і готується до нападу до кінця січня-початку лютого 2022 року.

Президент Зеленський не реагував на повідомлення закордонних ЗМІ. Лише 26 листопада він заявив, що Україна готова до будь-якої ескалації з боку Росії та повністю контролює свої кордони і назвав дані зарубіжних ЗМІ "залякуванням".

Цитую: *"Я вважаю, що така ймовірність може бути щодня. Але я вважаю, що сьогодні йде залякування, одразу хочу сказати, з деяких майданчиків засобів масової інформації, що завтра буде війна. Я хочу сказати, що ми повністю контролюємо наші кордони, і повністю готові до будь-якої ескалації"*.

Росія систематично відкидає звинувачення на свою адресу у підготовці війни.

Так, 30 листопада Путін заявив, що «справа не в тому воювати чи ні», а в тому, щоб налагодити відносини. Так він відповів на запитання щодо введення військ на територію України. Путін зазначив, що про такі ж заяви йшлося на початку 2021 року, однак нападу так і не сталося. Своєю чергою, російське Міністерство закордонних справ назвало фейками публікації американських ЗМІ про те, що Росія нібито стягує сили до кордону з Україною.

При цьому речник президента РФ Дмитро Пєсков наголосив, що повідомлення американської сторони про можливі нові антиросійські санкції є "інформаційною істерикою", повідомляє федеральне агентство ТАСС.

"Це не новини, а продовження інформаційної істерики, яку ми цими днями спостерігаємо у ЗМІ", – сказав Песков.

4 грудня минулого року німецьке видання Bild оприлюднило карту (на фото) ймовірного вторгнення російських військ на територію України. Журналісти посилаються на дані НАТО та української розвідки. За їхніми даними, РФ може намагатися захопити дві третини української території, атакуючи з кількох фронтів та в кілька етапів.

Дані німецького видання Bild, скріншот

У першому варіанті очікується, що Росія влаштує одночасну атаку з території окупованого Криму, а також через території ОРДЛО. У другому сценарії розглядається можливість нападу через південь і північний схід України, а також наступ на Київ із півночі, пише видання.

У понеділок, 6 грудня, CNN із посиланням на джерела у Білому домі повідомило, що офіційні посадовці США розглядають нові санкції проти Росії, які "покликані утримати РФ від імовірного вторгнення в Україну". Ідеться про обмеження проти найближчого оточення президента Росії Путіна та російських виробників енергії. Окрім того, можуть відключити Росію від міжнародної платіжної системи SWIFT, яку використовують банки по всьому світу. Співрозмовники видання заявили, що остаточного рішення щодо застосування санкцій ще немає. Адміністрація Байдена веде перемовини з європейськими партнерами.

Видання Financial Times із посиланням на джерела в НАТО інформує, що представникам США довелося протягом кількох тижнів

переконувати своїх союзників у загрозі російської агресії, зокрема надаючи дані розвідки. Нібито окремі країни-члени ЄС, зокрема Німеччина, скептично ставилися до повідомлень про можливе вторгнення Росії на територію України. Джерела FT стверджують, що під час переговорів 7 грудня Байден попередить Путіна про спільні заходи як відповідь НАТО і ЄС у разі вторгнення Росії в Україну.

Держсекретар США Ентоні Блінкен заявив, що Росія має сама піти на деескалацію та обрати дипломатію у відносинах з Україною.

"Тепер Росія має влаштувати деескалацію, відвести свої сили та задіяти дипломатію. Ми повністю готові допомогти їй, зокрема, спробувати просунутися вперед у виконанні цих домовленостей, які були б способом вирішення розбіжностей щодо Донбасу чи сходу України", - зазначив Блінкен в інтерв'ю шведському телебаченню.

У відповідь на питання журналістів представнику Білого дому про те, чи готові США вдатися до військових заходів проти Росії, він зазначив: *"США не прагнуть опинитися в становищі, в якому наші контрзаходи стосуються саме прямого застосування військової сили. Водночас США в разі активного вторгнення Росії в Україну готові посилити свою присутність на східному фланзі НАТО і готові надати таке запевнення своїм союзникам у регіоні».*

Раніше агентство Associated Press із посиланням на джерело в адміністрації президента США Джозефа Байдена повідомило, що, за даними американських розвідок, Росія планує вторгнення на територію України у січні 2022 року.

Минув січень і майже половина лютого – ніякого вторгнення немає.

5 грудня міністр оборони Олексій Резніков закликав Велику Британію, США та Канаду направити більше своїх військових інструкторів в Україну, аби запобігти ймовірному російському вторгненню. Він повідомив, що чисельність військових Росії поблизу України може зрости до 175 тисяч військовослужбовців.

Увечері 6 грудня Зеленський поговорив із держсекретарем США Блінкеном, перед розмовою Байдена і Путіна.

Зеленський додав, що Україна отримує інформацію й від розвідок інших країн і додав, що ситуація на кордоні зараз не гірша за ситуацію навесні.

Відомий політичний експерт, шеф-редактор журналу «Універсум» Олег Романчук вірно підмітив, що з початком 2022 року тональність

російської пропаганди почала дещо змінюватись. Начебто Москва і не мала плану вторгнення в Україну. Бо на це тільки й чекають вороги Росії.

Так, 1 лютого Путін несподівано заявив, що в разі вступу України в НАТО Росія може втратити Крим та Донбас: *«У доктринальних документах самої України написано, що вони збираються повернути Крим, зокрема військовим шляхом. Уявимо собі, що Україна є членом НАТО зі зброєю і сучасними ударними системами і починає операцію в Криму. Нам що, воювати з блоком НАТО? Хоч хтось про це подумав? Схоже, що ні».*

Путін навіть поскаржився – мовляв, НАТО нас «кинули, просто обдурили».

«Золота мрія ангелосаксів – стравити росіян на кордонах Росії та України. Я вважаю, що росіяни, українці та білоруси – це один народ із одними перемогами, історією, вірою. І той, хто пропонує нас зіштовхнути, є злочинцем. Ми повинні все зробити, щоб не йти цим шляхом» (Геннадій Зюганов, з виступу в Держдумі).

До цих «українофілів на годину» приєднався і самопроголошений президент Лукашенко, який 28 січня у посланні до білоруського народу і парламенту закликав повернути Україну в лоно слов'янства: *«Для Заходу важливо втопити в крові російсько-українське братство – наше слов'янське братство. Але ми рідні слов'янські народи, а наше коріння – з глибини віків. Це треба зберегти, незважаючи ні на що».*

З промови Лукашенка випливає, що війна почнеться після того, як Україна, «накачана західною зброєю», нападе або на Росію, або на «народні республіки», населені «громадянами Росії» (?!). А ще Україна може напасти безпосередньо на Білорусь...

Раджу всім уважно прочитати статтю О. Романчука «Час негідників і друзів» (<http://argumentua.com/stati/chas-vorog-v-druz-v;>
<https://universum.lviv.ua/data/magarticles/files/3004.pdf>

Наприкінці січня 2022 року Москва почала заявляти, що мовляв, ніхто воювати з «братським народом» не збирався. Повномасштабне вторгнення і окупацію України ніхто не планував. На мою думку, Путін не відмовився від вторгнення і перетворення України в сателіт Російської імперії. Він планує підірвати політичну стабільність зсередини, вкинути Україну в хаос і в такий спосіб розвалити її.

Тимчасова зміна агресивної риторики Москви передусім пов'язана через рішучість Заходу у відстоюванні принципів свободи і демократії у світі (особливо після ганебної поразки США в Афганістані) та

скоординованих дій США і НАТО, націлених на реальну військову допомогу Україні і широку дипломатичну підтримку.

На жаль, як я уже зазначав, «зелена влада» підігрує Путіну і продукує суспільству російські наративи. Так, на думку глави фракції «Слуга народу» Давида Арахамії, США та інші країни Заходу сіють паніку з приводу нападу на Україну. Це, мовляв, недружній крок. Арахамія зазначив: *«Більшість народу, побачивши, що три, чотири, п'ять «точних дат» вже минуло, зрозуміли, що це просто залякування людей і спроба сіяти паніку. Я не знаю реальні причини, чому США так роблять. Але це точно працює не на користь економіки України...»*.

Німецька політикиня, депутатка Європарламенту Віола фон Крамон на це висловлювання Арахамії слушно зауважила (цитую): *«Do they all take drugs in or what's going on here?»* — в перекладі на українську: *«Вони всі там вживають наркотики в Україні, чи що там відбувається?»*

Складається враження, що Зеленський і його оточення провокують Захід на припинення постачання озброєння і подальшу підтримку України з метою, щоб Путін погодився на зустріч з Зеленським один на один. Така зустріч може завершитися катастрофою для української державності.

У відеозверненні 19 січня Зеленський закликав не піддаватися паніці й не бігти по гречку та сірники. А вже наступного дня в інтерв'ю The Washington Post він заявив, що Росія може окупувати Харків: *«Харків, який перебуває під контролем уряду України, може бути окупований. Росії потрібен привід: скажуть, що захищають російськомовне населення. Харків має понад мільйон жителів. Це не буде просто окупація, це стане початком великомасштабної війни»*.

Після телефонної розмови 27 січня між Байденом і Зеленським заголовки світових медіа зарясніли заголовками: «Український президент закликає Захід охолодити риторику щодо Росії», «Україна применшує попередження США про вторгнення», «Україна закликає Захід розслабитися», «Зеленський критикує врегулювання Заходом російської кризи» тощо.

«Українська правда» констатує, що між Зеленським та офіційними особами адміністрації Байдена наростає напруженість на тлі розбіжностей з приводу того, як інтерпретувати та публічно висвітлювати оцінки американської розвідки, в яких ідеться, що Росія може готувати великомасштабний напад на Україну. Видання цитує американського чиновника, який звертається до української сторони: *«У нас є питання: чому ви починаєте сварку зі США?.. Чому ви зливаєте та спотворюєте інформацію, коли США – один із ваших*

єдиних справжніх друзів? І навіщо просити більше зброї, якщо ви кажете, що загроза не змінилася?»

Юрій Швець, колишній розвідник, який у 1985-87 роках працював у резидентурі КДБ СРСР у Вашингтоні, пояснив, що Байден висловив думку, яку неодноразово висловлювали він й інші офіційні представники США та представники НАТО про те, що вторгнення Росії в Україну може статися незабаром. Але це не є щось неминуче. Бо якщо це неминуче, то навіщо тоді давати гроші, зброю, створювати коаліцію. Перекладач начебто переклав слово *imminent* (близький, який насувається, який навис, загрозливий) як неминучий. У результаті вийшло – неминуче вторгнення.

У зв'язку з цим, 2 лютого представниця адміністрації американського президента Джейн Псакі змушена була заявити, що в США вирішили припинити використовувати слово «неминуче» (*imminent*) щодо загрози російського вторгнення в Україну оскільки воно посиляє ненавмисний сигнал, що президент РФ Путін начебто вже ухвалив рішення про вторгнення.

І тут, як каже колишній розвідник, *«Зеленський вирішив показати, хто в хаті господар. Мовляв, йому краще відома ситуація навколо його країни. І якщо американці покладаються на різні супутникові знімки, електроніку, то в нас, начебто, є сильніші джерела. Швець звернув увагу на те, що новий начальник ГУР генерал Буданов сказав американцям, що якщо вони не нададуть масовану допомогу, то ми зможемо всього кілька днів протриматися. Екс-розвідник нагадав, що Зеленський десь місяць тому давав інтерв'ю Бі-Бі-Сі, де сказав, що загроза вже на порозі і вона може статися буквально завтра. Тепер, як відзначає Швець, джерела доповідають українському президентові, що її (загрози) може і не бути. «І ось для мене загадка, що це за джерела. Якщо Володимир Олександрович вважає, що таким джерелом може бути лейтенант Баканов чи молодий генерал, начальник ГУР, то я боюся, що він глибоко помиляється... Навіть росіяни кажуть, що тільки Путін знає, що далі буде. Що за чудові джерела у пана Зеленського? На думку спадає лише одне – все той самий Андрій Єрмак. І ось Володимир Олександрович робить «ша», як казали в Одесі, президенту Байдену: ну що ви мені розповідаєте. Я тут президент, я краще за вас знаю. Очевидно, президент Байден здивувався і сказав, що вторгнення буде. Ось підмерзне земля і в лютому воно станеться. А якщо воно станеться, то росіяни мають достатньо сили для того, щоб захопити Київ та пограбувати його. І якщо йому (Зеленському) не потрібна допомога, то так і скажи, тоді ми взагалі не будемо більше давати допомоги у великих обсягах і не передаватимемо суперзброю, яку просите. Але якщо у вас немає небезпеки війни, ви*

мені розповідаєте, що вам нічого не загрожує, а завтра просите гроші та суперзброю. Ну ось така відбулася розмова. Відбулася ця бесіда зі сторони Володимира Олександровича на два з мінусом. Це ж абеткові істини. Переступити через кілька людських мудростей: не можна кусати руку даючого; краще з розумним втратити, ніж із дурнем знайти; не роби добро і не отримаєш у відповідь зло. Оце все Володимир Олександрович якось забув. <...> Я можу зі стовідсотковою впевненістю сказати, що в найближчому оточенні найближчих радників президента Зеленського є московський «кріт»...», - наголосив Юрій Швець.

«28 січня Зеленський зустрівся з представниками закордонних масмедій після розмови з Байдемом. Манера спілкування українського президента з аудиторією вразила й здивувала політиків, експертів, журналістів. Склалося враження, що Володимир Олександрович навмисне руйнує стосунки із Заходом. Його мало цікавить військова допомога країн НАТО і заклик британського мільярдера Річарда Бренсона, засновника корпорації Virgin Group, до світового бізнесу об'єднатися та відстояти суверенітет України. За словами Зеленського, після того, як Захід почав говорити про загрозу відкритого вторгнення Росії, Україна втратила 12,5 млрд гривень. Зеленський заявив, що Захід зараз демонструє «невиважену інформаційну політику, яка дорого коштує Україні». Мовляв, «якщо західні ЗМІ оцінюють ситуацію на території України за супутниковими знімками, то це не завжди так, тому що у цих розгорнутих наметах може не бути особового складу, і вони є постановочними для психологічного тиску», - зауважив екс-розвідник.

Градус політичної напруги підігривають всі учасники Світової психологічної війни, переслідуючи свої геополітичні цілі і національні інтереси.

Так, 5 лютого самопроголошений президент Білорусі Лукашенко в інтерв'ю журналісту Володимирі Соловйову заявив, що Україна не буде воювати з Білоруссю, тому що така війна продовжувалася б максимум 3-4 дні і Україна прогала б цю війну.

Цитую мовою оригіналу: *"Украина никогда с нами не будет воевать: эта война продлится максимум три-четыре дня. Там некому будет против нас воевать. Те, кого там показывают с этими деревянными автоматами, как они тренируются... Так мы сейчас выйдем с тобой в соседний зал, снимем на мобильный телефон тренировку эту и покажем... И как только чуть-чуть запахло, Володя Зеленский сразу трухнул".*

Лукашенко також нагадав про операцію ОДКБ в Казахстані (цитую): *"ОДКБ что показало – пока они там развернутся и перешлют сюда какие-то войска, **мы уже будем стоять у Ла-Манша.** Они это*

знають. В Європі буде прощ. Вони що, цього не бачать? Вони розуміють, що безперспективно з нами воювати, перш за все з Росією. Ми не говоримо про ядерну якусь-то і інше зброю. Але нас краще не чіпати".

У парламенті Словаччини депутат від ультраправої партії Андрей Медвецьки вилив на прапор України воду під час засідання. Про це пише InfoPost, повідомляє "Європейська правда".

МОМЕНТ ІНЦИДЕНТУ. ФОТО: СЛОВАЦЬКА АГЕНЦІЯ TASR

Словацькі депутати у вівторок (8 лютого) зібрались на позачергове засідання, на якому було заплановано затвердити оборонну угоду зі США.

Депутати від проросійських партій SMER та "Народної партії Наша Словаччина" постійно зривали засідання і не давали виступати представникам провладних партій та влади.

Депутати від ультраправої партії "Народна партія Наша Словаччина" Петер Крупа та Андрей Медвецьки заблокували трибуну і розтягнули перед мікрофоном прапор Словаччини.

Натомість представники партії Свобода та Солідарність (SaS) Яна Циганікова та Мирослав Жіяк розтягнули перед трибуною прапор України.

Після цього депутат Медвецьки взяв пляшку води і почав обливати прапор України, а потім і депутатів, які його тримали.

Спікер змушений був оголосити перерву у засіданні.

Згідно з недавнім опитуванням, 44% словаків вважають, що НАТО відповідає за зростання напруженості в Україні, і лише 34% вважають, що винна Росія.

Два американські чиновники (на умовах анонімності) 6 лютого повідомили у Reuters, що Росія відправляє додаткові батальйонні тактичні групи до кордону з Україною. За останні два тижні кількість батальйонних тактичних груп у прикордонному районі збільшилася до 83 з 60 станом на п'ятницю, 4 лютого і ще 14 перебувають у дорозі. Росія має на кордоні приблизно 70% бойової потужності, потрібної для повномасштабного вторгнення в Україну.

Очікується, що пік замерзання землі досягне 15 лютого, що дозволить російським військовим частинам пересуватися бездоріжжям. Такі умови зберігатимуться до кінця березня. На їх думку, це говорить про те, що вікно для дипломатичних зусиль поступово закривається.

Один з анонімних посадовців США сказав, що внаслідок повномасштабного вторгнення Росії Україна може втратити від 5 тисяч до 25 тисяч військовослужбовців, тоді як втрати російських військових можуть становити від 3 тисяч до 10 тисяч. За його оцінками, втрати серед цивільного населення можуть становити від 25 тисяч до 50 тисяч.

За його словами, якщо Росія вторгнеться до Києва, він може впасти протягом двох днів. Мільйони цивільних осіб стануть біженцями.

Наголошую, що анонімні офіційні особи США не надали доказів, які підтверджують їх оцінку російських сил.

Нагадаю, що у січні США також повідомляли, що вони мають розвідувальну інформацію, що Росія готує спецоперацію на сході України, мета якої здійснити фейкову атаку на російських військових, звинуватити в цьому Україну і відповісти вторгненням на її територію. Повідомлялося, що російські військові планують розпочати цю операцію за кілька тижнів до вторгнення, яке може відбутися між серединою січня і серединою лютого.

Наступного дня (7 лютого) після повідомлень анонімних американських чиновників речник Міністерства оборони США Джон Кірбі на пресбрифінгу заявив, що військове командування США не володіє розвідувальними даними стосовно точної дати ймовірного російського повномасштабного вторгнення в Україну.

Цитую: "Ми точно не маємо остаточних даних, що саме Путін запланував робити з військами на кордоні з Україною, і в нас немає точної дати, коли він захоче розгорнути повномасштабний наступ в Україну. Я не знаю, що в голові в Путіна. Але наша розвідка помітила, що впродовж вихідних (5-6 лютого – Авт.) Росія продовжувала накопичувати додаткові сили до тих військ, які вже розташовані вздовж кордонів України. Передовсім, вони посилювали матеріальне-технічне забезпечення та логістику постачання цих

військ на полігонах так, щоби ці війська могли перебувати в польових умовах упродовж тривалого проміжку часу. І це досить промовиста річ, на мою думку".

Кірбі також повторив, що США ретельно стежать за переміщенням російських військ в Білорусі, тимчасово окупованому Криму та західних регіонах Росії.

За словами речника Пентагону, Росія розгортає поблизу України бойові групи з різних родів та видів військ. Крім того, до цих бойових тактичних груп налагоджують повноцінні засоби комунікації та постачання амуніції, боєприпасів та провіанту.

Проте американські військові не можуть стверджувати з впевненістю, якого типу та масштабу військову операцію в Україні сподіваються здійснити в Кремлі. Кірбі пояснив, що для повноцінної окупації всієї території України російська армія потребуватиме надзвичайно великих обсягів регулярного постачання зброї, боєприпасів та технічних засобів.

Крім того, він повторив тези, що США сподіваються на дипломатичне розв'язання ситуації, але спершу Росія повинна відвести свої війська від кордонів з Україною.

Водночас, за його словами, американська розвідка не помітила загрозового переміщення російських військ поблизу кордонів Естонії й Латвії.

Нагадаю, що міністр оборони України Олексій Резніков вважає, що ймовірність значної військової ескалації з боку Росії є досить низькою.

6 лютого радник президента США з питань безпеки Джейк Салліван заявив, що російська атака проти України може статися будь-якого дня цього місяця і бути в будь-якій формі.

Міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба закликав українців не панікувати та не піддаватися повідомленням та заявам західних медіа.

Привертаю увагу українських політиків і експертів до оцінок і висновків щодо ситуації протистояння України і Росії екс-начальника групи 1-го управління Головного оперативного управління Генштабу ЗС РФ, полковника запасу Михайла Ходаренок, опублікованих ним 3 лютого в статті під заголовком *«Прогнозы кровожадных политологов. О восторженных ястребах и торопливых кукушках»*.

https://nvo.ng.ru/realty/2022-02-03/3_1175_donbass.html

У зв'язку з самим актуальним на сьогодні питанням буде чи не буде вторгнення Росії в Україну, подаю статтю мовою оригіналу, з вдячністю її автору.

«Отдельные представители российского политического класса сегодня утверждают, что Россия в состоянии за несколько часов

(называются и более короткие сроки) нанести Украине сокрушительное поражение, если начнется военный конфликт. Разберемся, насколько подобные заявления соответствуют реальности.

В экспертном сообществе России за последнее время достаточно сильно укоренилось мнение, что даже не нужно будет вводить войска на территорию Украины, так как Вооруженные силы этой страны находятся в плачевном состоянии.

Отдельные политологи подчеркивают, что мощным огневым ударом России будут уничтожены практически все системы наблюдения и связи, артиллерийские и танковые формирования. Более того, ряд экспертов делают вывод, что даже одного сокрушительного удара России будет достаточно для того, чтобы подобная война завершилась.

В качестве вишенки на торте отдельными аналитиками особо подчеркивается тот факт, что никто на Украине не станет защищать «киевский режим».

Легкой прогулки не будет

*Начнем с последнего. Утверждать, что никто на Украине не станет защищать режим, означает на практике полное незнание военно-политической обстановки и настроений широких народных масс в соседнем государстве. Более того, градус ненависти (который, как известно, является самым эффективным топливом для вооруженной борьбы) в соседней республике по отношению к Москве откровенно недооценивается. **Никто российскую армию с хлебом, солью и цветами на Украине не встретит.***

Похоже, события на юго-востоке Украины в 2014 году никого и ничему не научили. Тогда ведь тоже рассчитывали, что вся левобережная Украина в едином порыве и в считанные секунды обратится в Новороссию. Уже чертили карты, прикидывали кадровый состав будущих администраций городов и регионов, разрабатывали государственные флаги.

Но даже русскоязычное население этой части Украины (включая такие города, как Харьков, Запорожье, Днепропетровск, Мариуполь) подобных замыслов в своем огромном большинстве не поддержало. Проект «Новороссия» как-то незаметно сдулся и тихо скончался.

Словом, освободительного похода в 2022 году по образцу и подобию 1939 года никак не получится. В этом случае как никогда верны слова классика советской литературы Аркадия Гайдара: «Видно, будет у нас сейчас не легкий бой, а тяжелая битва».

«Малой кровью, могучим ударом»

Теперь о «мощном огневом ударе России», которым якобы будут уничтожены «практически все системы наблюдения и связи, артиллерийские и танковые формирования ВСУ».

Только по одному этому выражению видно, что сказать такое могли лишь политработники. Для справки: в ходе гипотетических военных действий в масштабе театра военных действий наносятся удары по первоочередным объектам и массированные огневые удары. Заметим, в ходе оперативно-стратегического планирования эпитеты «мощные» (а также «средние», «слабые» и т.п.) не применяются.

В военной науке подчеркивается, что удары могут быть стратегическими (это по большей части относится к стратегическим ядерным силам), оперативными и тактическими. По количеству участвующих сил и поражаемых объектов удары могут быть массированными, групповыми и одиночными. И других понятий, даже в сочинениях политологического характера, все-таки лучше не вводить и не употреблять.

Удары по первоочередным объектам и массированные огневые удары могут наноситься в рамках фронта (фронты на западных границах России пока еще не формировались) либо главного командования вооруженных сил на театре военных действий (пока таковое на Юго-Западном стратегическом направлении тоже не создано). Все, что меньше этого, уже не является массированным ударом.

И что такое, к примеру, массированный огневой удар (МОУ) фронта? Для начала отметим, что к МОУ привлекается максимальное количество боеготовых сил и средств авиации, ракетных войск и артиллерии, средств РЭБ, находящихся в распоряжении командующего войсками фронта (оперативно-стратегического объединения). МОУ представляет собой один массированный вылет авиации, два-три пуска ракетных комплексов ОТР и ТР, несколько огневых налетов артиллерии. Хорошо, если при этом степень огневого поражения противника составит 60–70%.

Что самое главное в этом вопросе применительно к конфликту с Украиной? Безусловно, МОУ нанесет вероятному противнику тяжелые потери. Но рассчитывать всего лишь одним таким ударом сокрушить вооруженные силы целого государства означает проявлять в ходе планирования и ведения боевых действий просто необузданный оптимизм. Таких МОУ в ходе гипотетических стратегических действий на ТВД придется наносить не один и не два, а гораздо больше.

К этому надо непременно добавить, что запасы перспективного и высокоточного оружия в ВС РФ не носят какого-то безграничного характера. Гиперзвуковых ракет типа «Циркон» пока еще нет на вооружении. А количество «Калибров» (крылатых ракет морского базирования), «Кинжалов», Х-101 (крылатых ракет воздушного базирования) и ракет к «Искандерам» в самом лучшем случае измеряется сотнями (десятками в случае «Кинжалов»). Этого арсенала совершенно недостаточно, чтобы стереть с лица Земли государство размером с Францию и с населением более 40 млн человек. А именно такими параметрами характеризуется Украина.

О господстве в воздухе

Иногда в российском экспертном сообществе утверждается (поклонниками доктрины Дуэ), что поскольку гипотетические боевые действия на Украине будут проходить в условиях полного господства российской авиации в воздухе, то война будет крайне непродолжительной и закончится в самые короткие сроки.

При этом как-то забывается, что у вооруженных формирований афганской оппозиции в ходе конфликта 1979–1989 годов не было ни одного самолета и ни одного боевого вертолета. А война в этой стране затянулась на целых 10 лет. Ни одного летательного аппарата не было и у чеченских боевиков. А борьба с ними продолжалась несколько лет и стоила федеральным силам большой крови и жертв.

А у Вооруженных сил Украины какая-никакая боевая авиация все же присутствует. Равно как и средства противовоздушной обороны.

К слову, украинские расчеты зенитных ракетных войск (отнюдь не грузинские) существенно пощипали российские ВВС в ходе конфликта 2008 года. После первого дня ведения боевых действий руководство российских ВВС от понесенных потерь пребывало в откровенном шоке. И забывать об этом не стоит.

Заранее оплаканные

Теперь о тезисе «Вооруженные силы Украины находятся в плачевном состоянии». Безусловно, у ВСУ есть проблемы с авиацией и современными средствами ПВО. Но надо признать и следующее. Если до 2014 года ВСУ представляли собой осколок Советской армии, то за последние семь лет на Украине создана качественно иная армия, на совершенно другой идеологической основе и во многом на стандартах НАТО. А весьма современное

оружие и техника сегодня поступает и продолжает поступать на Украину от многих стран Североатлантического альянса.

Что касается самого слабого места ВСУ – Военно-воздушных сил. Нельзя исключать, что коллективный Запад может в достаточно короткий срок поставить Киеву истребители, что называется, из наличия вооруженных сил – проще говоря, б/у. Однако этот секонд-хенд по своим тактико-техническим характеристикам будет вполне сопоставим с большинством самолетов российского авиапарка.

Безусловно, сегодня ВСУ значительно уступают ВС РФ по своим боевым и оперативным возможностям. Сомнений в этом ни у кого нет – ни на Востоке, ни на Западе.

Но и легкомысленно к этой армии относиться никак нельзя. В этом плане надо всегда помнить завет Александра Суворова: «Никогда не презирайте вашего неприятеля, не считайте его глупее и слабее вас».

Теперь что касается утверждения о том, что западные страны не пришлют ни одного солдата умирать за Украину.

*Надо отметить, что скорее всего так и будет. Однако это отнюдь не исключает в случае вторжения России массовой помощи ВСУ со стороны коллективного Запада самыми разнообразными образцами вооружения и военной техники и объемными поставками всевозможных материальных средств. **В этом плане Запад уже проявил небывалую до сих пор консолидированную позицию, которая, похоже, в Москве не прогнозировалась.***

В том, что со стороны США и стран Североатлантического альянса начнется некая реинкарнация ленд-лиза по образцу и подобию Второй мировой войны, не приходится сомневаться. Не исключен и приток с Запада добровольцев, которых может быть очень много.

Партизаны и подпольщики

И наконец, о продолжительности гипотетической кампании. В российском экспертном сообществе называются несколько часов, иногда даже несколько десятков минут. При этом как-то забывается, что все это мы уже проходили. Фраза «взять город одним парашютно-десантным полком за два часа» стала уже классикой жанра.

Стоит также напомнить, что могучий сталинский НКВД и многомиллионная Советская армия боролись с националистическим подпольем на Западной Украине более 10 лет. А в настоящее время есть вариант, что вся Украина может с легкостью уйти в партизаны. **К тому же эти формирования могут запросто начать действовать уже и на территории России.**

Вооруженная борьба в крупных украинских городах вообще плохо поддается прогнозированию. Общеизвестно, что большой город – самое лучшее поле боя для слабой и менее технически продвинутой стороны вооруженного конфликта.

Серьезные эксперты подчеркивают, что в мегаполисе можно не только сосредоточить группировку в тысячи и даже десятки тысяч бойцов, но и укрыть ее от превосходящей огневой мощи противника. А также длительно снабжать ее материальными средствами и восполнять потери в людях и технике. Ни горы, ни леса, ни джунгли сегодня такой возможности не предоставляют.

Специалисты убеждены, что городская среда помогает обороняющимся, замедляет движение атакующих, позволяет разместить рекордное количество бойцов на единицу площади, компенсирует отставание в силах и технологиях. А на Украине крупных городов, в том числе и с миллионным населением, более чем достаточно. **Так что российская армия в ходе гипотетической войны с Украиной может встретиться далеко не с одним Сталинградом и Грозным.**

ВЫВОДЫ:

В общем, никакого украинского блицкрига не будет.

Высказывания некоторых экспертов типа «Российская армия разгромит большую часть подразделений ВСУ за 30–40 минут», «Россия способна разгромить Украину за 10 минут в случае полномасштабной войны», «Россия разгромит Украину за восемь минут» не имеют под собой серьезных оснований.

И наконец, самое главное. **Вооруженный конфликт с Украиной в настоящее время в корне не отвечает национальным интересам России.** Поэтому некоторым перевозбужденным российским экспертам о своих шапкозакидательских фантазиях лучше всего забыть. И в целях предотвращения дальнейших репутационных потерь никогда больше не вспоминать».

Російські генерали і офіцери вимагають відставки Путіна

Голова Загальноросійських офіцерських зборів генерал-полковник Леонід Івашов 31 січня 2022 року написав Звернення до Путіна та громадян Російської Федерації під заголовком «Напередодні війни».

В ньому зокрема зазначається: «...А що сьогодні загрожує існуванню самої Росії, і чи є такі загрози? Можна стверджувати, що справді загрози є - країна на межі завершення своєї історії. Усі життєво важливі сфери, включно з демографією, стійко деградує, а темпи вимирання населення б'ють світові рекорди. І деградація носить системний характер, а в будь-якій складній системі руйнування одного з елементів може призвести до обвалу всієї системи.

І це, на наш погляд, головна загроза Російській Федерації. Але це загроза внутрішнього характеру, яка походить від моделі держави, якості влади та стану суспільства. І причини її формування внутрішні: нежиттєздатність моделі держави, повна неієздатність та непрофесіоналізм системи влади та управління, пасивність та неорганізованість суспільства. У такому стані будь-яка країна довго не живе. <...> Тому ситуація, що нагнітається навколо України, носить, насамперед, штучний, корисливий характер для деяких внутрішніх сил, РФ у тому числі. <...> Набуття Росією Криму і Севастополя й невизнання їх російськими з боку міжнародного співтовариства (а, отже, переважна кількість держав світу, як і раніше, вважають їх українськими) переконливо показує неспроможність російської зовнішньої політики, і непривабливість внутрішньої.

Спроби через ультиматум і загрози застосування сили змусити «полюбити» РФ та її керівництво безглуздо і вкрай небезпечно. Застосування військової сили проти України, по-перше, поставить під сумнів існування самої Росії як держави; по-друге, назавжди зробить росіян та українців смертельними ворогами».

У зверненні зазначається, що офіцери Росії потребували від президента Путіна подати у відставку (цитую мовою оригіналу):.

«От президента РФ, мы офицеры России, требуем отказаться от преступной политики провоцирования войны, в которой РФ окажется в одиночестве против объединенных сил Запада, создать условия для реализации на практике ст. 3 Конституции РФ и уйти в отставку».

Довідково: текст статті 3 Конституції РФ:

«1. Носителем суверенитета и единственным источником власти в Российской Федерации является ее многонациональный народ. 2. Народ осуществляет свою власть непосредственно, а также через

органы государственной власти и органы местного самоуправления. 3. Высшим непосредственным выражением власти народа являются референдум и свободные выборы. 4. Никто не может присваивать власть в Российской Федерации. Захват власти или присвоение властных полномочий преследуются по федеральному закону».

Повний текст звернення генерал-полковника Леоніда Івашова можна прочитати тут:

http://ooc.su/news/obrashhenie_obshherossijskogo_oficerskogo_sobraniya_k_prezidentu_i_grazhdanam_rossijskoj_federacii/2022-

**РФ повинна бути виключена
із ООН як країна агресор**

Перед тим як зробити свої висновки і прогнози, ще раз нагадаю світові формулу Майстрів Далекого Сходу, яка може врятувати цивілізацію і не допустити нової світової війни.

«Сьогодні уже не тисячі, а мільйони кажуть: «Ні війні!». Людство усвідомило той факт, що ще одна велика битва буде рівнозначна його повному знищенню, і досить багато людей стверджують, що краще нехай зникне правитель і цілий народ, який розпочав (оголосив) війну, але цивілізація уціліє», - наголошують вчення Майстрів.

Дозволю собі (хай мене вибачать Майстри) зробити невелику корекцію у їх вченні.

Думаю, що в подібній ситуації світ можна врятувати, **ліквідувавши лише правителя (в нашому випадку — Путіна) та його оточення!** А російський народ хай знає як можна врятувати себе і цивілізацію від «божевільного з ядерною кнопкою» Путіна і пам'ятає біблійну заповідь — “не твори собі кумира (ідола)” — нового диктатора!

Лідери західних країн повинні враховувати злочини вчинені фашистським режимом Путіна і уроки відносин з сучасною Росією, яка має бути ізольована від цивілізованого світу (як Північна Корея), як маніакально духовно хвора країна-агресор-терорист на чолі з психопатом-шизофреніком Путіним, якого у світі називають «божевільний з ядерною кнопкою».

Заради порятунку цивілізації Путін і створений ним фашистський режим в Росії повинні бути жорстко засуджені світовою спільнотою, а Путін — фізично знищений, як Усама бен Ладен, або у інший спосіб, що не загрожує життю невинним людям, якщо не припинить війну в Сирії і Україні, не звільнить окупований Донбас і Крим і добровільно не здасться міжнародному правосуддю.

Росія повинна бути виключена із ООН, засновницею якої вона ніколи не була, як країна агресор, за аналогією виключення СРСР з Ліги Націй 14 грудня 1939 року за розв'язання війни проти Фінляндії. Міжнародно-правові підстави для цього є.

У січні 2015 році Україна офіційно визнала Росію державою-агресором постановою Верховної Ради «Про Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором».

Резолюція Генеральної асамблеї ООН A/RES/68/262 від 27 березня 2014 року «Про підтримку територіальної цілісності України» підтверджує окупацію Росією території Криму. Асамблея підтримала територіальну цілісність України, визнавши Крим і Севастополь її невід'ємними частинами. За відповідну резолюцію проголосували 100

країн-членів ООН зі 194. Проти проголосували 11 країн, 58 країн утрималися, решта не брала участі в голосуванні.

Резолюція Генеральної асамблеї ООН від 15 листопада 2016 року «Ситуація з правами людини в Автономній Республіці Крим і місті Севастополь (Україна)» підтверджує окупацію Росією території Криму і порушення Росією прав людей на території Криму.

2 жовтня 2014 року ПАРЄ ухвалила резолюцію, в якій визнала, що Росія надіслала в Україну регулярні війська.

Резолюція ПАРЄ від 27 січня 2015 року «Про гуманітарну ситуацію в Україні та біженців» підтверджує агресію Росії на Донбасі і всебічну підтримку Росією бойовиків на території Донбасу, засуджує окупацію Росією території Криму.

Резолюції ПАРЄ від 9 та 10 квітня 2015 року «Про засудження окупації Росією території Криму та санкції проти Росії».

Резолюція ПАРЄ від 25 червня 2015 року «Про зниклі особи під час конфлікту в Україні» визнає російську агресію в Україні, та повторно підтверджує окупацію Росією Криму.

У червні 2015 року ПАРЄ ухвалила резолюцію щодо осіб, зниклих безвісти в Криму та під час українсько-російського протистояння, в якій визнала Росію агресором і окупантом.

1 липня 2014 року на 23-й сесії Парламентська асамблея Організації з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ) більшістю голосів ухвалила резолюцію, яка має назву «Очевидне, грубе і не виправлене порушення Гельсінських принципів Російською Федерацією». В резолюції серед іншого зазначається, що «...починаючи з лютого 2014 року, Російська Федерація в рамках своїх відносин з Україною порушила всі десять гельсінських принципів...» і що Росія «продовжує порушувати свої міжнародні зобов'язання з наміром висунути такі ж незаконні домагання на східну частину України, як вона вже чинила раніше і загрожує і надалі чинити стосовно інших держав-учасниць».

Тому Парламентська асамблея ОБСЄ вважає:

військову агресію і різні форми примусу, які спрямовані на утиск властивих суверенітету України прав на угоду власним інтересам Російської Федерації, неспровокованими і заснованими на абсолютно безпідставних припущеннях і приводах; заявляє про тверду підтримку суверенітету, політичної незалежності, єдності й територіальної цілісності України, як це визначено Конституцією країни і в її міжнародно-визнаних кордонах.

Окрім того у зазначеній резолюції міститься заклик до держав-членів ОБСЄ «відмовлятися від визнання насильницької анексії Криму

Російською Федерацією» та висловлюється «жаль з приводу збройного втручання, здійснюваного контрольованими Російською Федерацією силами в Україні...».

У липні 2015 року Парламентська Асамблея ОБСЄ ухвалила резолюцію «Продовження очевидних, грубих і не виправлених порушень Російською Федерацією міжнародних норм і принципів ОБСЄ», в якій визнала військову агресію Росії проти України.

Світ вимагає зупинити путінський терор

«Ворога Роду твого знищуй без пощади!»

У ситуації, яка склалася у зв'язку з воєнною агресією Росії проти України і реальною загрозою розпочати Путіним війну в Європі, відповідно до норм міжнародного права, ст. 51 Статуту ООН, законів війни та національного законодавства України, **фізична ліквідація Путіна буде легітимною, правовою і законною**, як така, що вчинена у стані необхідної оборони і крайньої необхідності, за аналогією вбивства Усами бен Ладена (знищення якого, за твердженням міністра закордонних справ Росії Лаврова, «виправдано з точки зору міжнародного права і права на самооборону»).

Кожен громадянин України має не лише право, а й конституційний обов'язок знищити агресора, який посягнув на Вітчизну, її незалежність і територіальну цілісність!

Наші пращури — орії-руси залишили нам, українцям, своїм нащадкам, одну з головних заповідей: «Ворога Роду твого знищуй без пощади!»

НАСТАВ ЧАС НЕ ВМИРАТИ ЗА УКРАЇНУ, А ВБИВАТИ ЗА НЕЇ ЇЇ ВОРОГІВ!

Обґрунтування правових підстав фізичного знищення президента РФ Путіна В.В. я відправив у Генеральний комітет і Комітет з правових питань ООН у травні 2017 року і повторно – у жовтні 2018 року.

Детально про це читайте в моїй *статті* «Підлягає ліквідації як Усама бен Ладен. Правові підстави фізичного знищення Путіна» на сайті «Український репортер» та інших виданнях.

<https://ukrreporter.com.ua/politic/war/pidlyagaye-likvidatsiyi-yak-usama-ben-laden-pravovi-pidstavy-fizychnogo-znyshhennya-putina.html>

«Україна понад усе!»

Розпочата Росією Світова психологічна війна і вчинена нею в 2014 році агресія проти України є передвісником розпаду Російської Федерації — останньої «Імперії зла».

Загроза повномасштабного вторгнення російських військ в Україну і окупації значної частини її території досить висока, поки при владі Путін.

Тому українці повинні бути готовими до гарячої фази війни. Сьогодні ми здатні дати відсіч російській агресії.

Українські патріотичні сили (партії, громадські організації, учасники російсько-української війни, ветерани Збройних сил, правоохоронних органів, ветерани-учасники бойових дій на території іноземних держав) повинні об'єднатися в один непохитний моноліт для захисту Української Держави, її незалежності, суверенітету і територіальної цілісності.

Об'єднання повинно бути НЕ навколо Зеленського (який по приколу, шляхом обману і брехливих популістських обіцянок отримав пост президента) чи лідерів опозиційних партій, а навколо збереження Української Держави. Стержнем такого об'єднання повинні стати військові генерали і офіцери – учасники російсько-української війни. Лозунгом об'єднання повинен бути клич *«Україна понад усе!»*.

У 2016 році Зеленський у ефірі програми «Квартал 95» пожартував про те, як люди ведуться на політичну рекламу (цитую мовою оригіналу: *«Кто будет за меня голосовать, если я действительно пойду в президенты? Поднимите руки, пожалуйста. Ребята, вы что все с ума сошли? Разве так можно? Вышел ведущий, пошутил, хорошо себя прорекламовал и все. Все уже готовы голосовать. Не надо вестись на всякую рекламу. Вы же выбираете человека, а не йогурт. Я просто показал технологию, как это работает. Как можно сделать из... А что, кроме говна и конфетки, другого сравнения нет? И я не мог просто подобрать»*).

Відео виступу майбутнього «найвеличнішого Янелоха» і що насправді виявилось в обгортці, яку він запропонував ці сцени та як 13 541 528 виборців «с ума сошли», проковтнувши те, що було загорнуто в обгортку ... <https://inshe.tv/politics/2019-01-30/407858/>

А на цьому відео ви побачите, яким «Янелох» бачив себе президентом України <https://www.youtube.com/watch?v=Qk2idMmvQww>.

Під час президентських виборів 2019 року я з групою офіцерів і генералів звернувся до виборців не голосувати за Зеленського. Нагадаю: *"Українці, майте повагу до себе, майте гонор, гідність, честь! Майте власний (а не телевізійно-інтернетівський) розум!!! Не піддавайтесь на московську путінську пропаганду і цинічні українофобські принизливі жарти блаЗЕня! Просимо і закликаємо вас, дорогі українці, передбачити наслідки свого вибору і взяти на себе особисту відповідальність за них. Не даймо поглумитися над пам'яттю, кров'ю і стражданням нашого народу, який ціною власного життя виборює справжню Волю і Свободу, захищаючи суверенітет, незалежність, територіальну цілісність України від воєнної агресії ядерного монстра – Росії!"*.

Повний текст звернення тут:

<https://umoloda.kyiv.ua/number/0/2006/132587>

Не прислухалися до українських офіцерів-ветеранів, повелися на рекламу блаЗЕня... Тепер вся країна пожинає його плоди президенства!

Зеленський, а також колишні керівники держави, урядів **повинні забути про свою участь у майбутніх президентських виборах, не мріяти про реванш** і публічно про це заявити за ради національного об'єднання і збереження незалежності України. Це буде перевіркою на їх зрілість і патріотизм.

Український режисер із Криму, колишній політв'язень Олег Сенцов вважає, що п'ятий президент України замість балотуватися на виборах ще раз, міг би "виховати" нового патріотичного політичного лідера.

Про це Сенцов сказав в [інтерв'ю](#) "Українській правді" у вересні 2021 року: *"Йому треба було, можливо, когось взяти зі своєї партії або з іншої і виростити нового політика. Потім сказати: ось наш новий лідер. А Порошенко був би ментором. Це можна відійти і стати сірим кардиналом української політики. Для цього треба поступитися якимись амбіціями. А Порошенко хоче реваншу і до нього готується. Хтось там казав, що Петро Олексійович не вірить, що він обереться. Я вважаю, що він вірить і до цього готується".*

Сенцов також висловив думку, що не бачить можливості, щоб Порошенко знову прийшов до влади, оскільки у нього великий антирейтинг. Команда ж п'ятого президента не змінює свою риторику і продовжує вибудовувати стратегію на своїй безальтернативності.

"Треба змінюватися, не робити секти, не лякати людей, що кругом вороги, тільки ми тут стоїмо. Вони так не оберуться. Вони будуть постійно на рівні 15% і далі програватимуть у другому турі. І все буде по колу", - вважає Сенцов.

На думку кінорежисера, має з'явитися інший єдиний лідер з патріотичного кола, який не буде асоціюватися з Порошенком чи з іншими, і Петро Олексійович скаже: "ось людина, ми будемо за нього топити як партія". І навколо якого всі об'єднуються. За словами Сенцова, "це єдиний шлях".

При цьому кінорежисер впевнений, що є багато притомних людей, з яких за кілька років можна "виростити лідера". І це "не обов'язково хлопці, можуть бути й дівчата".

Слушна і своєчасна думка Сенцова. Погоджуюсь, що у фракції «Європейська Солідарність» є гідні, досвідчені політики й військові, які можуть очолити країну.

В інших патріотичних партіях і громадських організаціях також є лідери, які мають гарний життєвий досвід політичного, державного і безпекового управління країною і будуть достойними посади президента України.

Дійсно, це «єдиний шлях», щоб об'єднати Україну в нинішніх умовах, вистояти проти російської агресії за ради збереження Державності країни і усунути від влади Зеленського!

Ми повинні змусити президента Зеленського дотриматися даної ним обіцянки на стадіоні «Олімпійський» під час виборчих дебатів 19 квітня 2019 року: **«Я йду на один строк і через 5 років буде другий президент».**

Зеленський: «Я йду на один строк і через 5 років буде другий президент»

Перед цим, 25 січня 2019 року Зеленський заявив журналістам: **«Одразу хочу запевнити – йду на один термін, щоб змінити систему заради майбутнього».**

<https://www.pravda.com.ua/news/2019/01/25/7204854/>

25 січня 2019 р. Зеленський: «Одразу хочу запевнити – іду на один термін, щоб змінити систему заради майбутнього»

У випадку, коли військово-політичне керівництво країни спробує здати Україну Путіну, громадянське суспільство і кожен патріот окремо має право діяти щодо них як до зрадників за законами воєнного часу.

Повернення окупованих Росією українських територій (Крим і Донбас) це – неминуче майбутнє.

Російська Федерація, як «центр Зла в сучасному світі» розпадеться на незалежні національні держави. Це природний об'єктивний і закономірний історичний процес. Народи Чечні, Інгушетії, Татарстану та інші в результаті національно-визвольної боротьби звільняться від колоніального гніту Московії. Території, які історично належали Фінляндії, Японії, Китаю та іншим країнам будуть їм повернуті.

В недалекому майбутньому Україна постане духовним і інтелектуальним центром об'єднаної Європи від Ла-Маншу до Уралу. Так буде!

**Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО,
Герой України, генерал-лейтенант,
Народний депутат України 2-6 скликань,
Член ПАРЄ (2006-2010)**

